

Tweede Europese congres assertive outreach: Improving Integration
Aviles, Asturias, Spanje

EAOF –building block with united senses 26 t/m 28 juni 2013

Op 26 juni jl. startte in het geweldige Niemeyer Centrum in Aviles, Spanje, het tweede Europese 'Assertive Outreach' congres.

Dit 2,5 dagen durende congres is georganiseerd door een internationaal compact bestuur onder voorzitterschap van Niels Mulder, tevens voorzitter van F-ACT Nederland. Secretariaat Margret Overdijk, tevens bestuurslid van het CCAF en met dit jaar als speciaal lid van het bestuur de Spaanse vertegenwoordiger Dr. Juan José Martínez Jambrina.

Het dagelijks bestuur van het EAOF maakte gebruik van 8 adviseurs, een plaatselijk organisatie comité én een lokaal én internationaal wetenschappelijk comité om een zeer divers en inspirerend programma samen te stellen.

Met ruim 300 bezoekers, allen ambulante werkend binnen de geestelijke gezondheidszorg en/of onderzoekers is voor te stellen dat het kennis delen de boventoon voerde binnen dit congres.

Uiteraard was er veel aandacht voor cijfers wat betreft afbouw bedden, minder opnames, multidisciplinaire teams en aantal binnen de caseload. Maar dat is niet het belangrijkste. Niels Mulder eindigde het congres met de bevindingen dat de weg tot integratie van de diensten die geleverd worden voor mensen met een psychiatrische aandoening in ieder geval de ingrediënten van behandeling, aandacht voor verslaving, huisvesting, sociale netwerk en werk moeten bevatten. Naast het aantal opname dagen of een opname op zich zal de herstelgericht behandeling ook als uitkomstmaat meegenomen moeten worden in onderzoek naar resultaten van ambulante behandeling.

De eerste dag, woensdag, was vooral een wetenschappelijke uitwisseling over resultaten en aanbevelingen wat betreft ACT, FACT en andere vormen van ambulante behandeling. Het pleidooi ging met name over het belang of juist de onzin van certificering en modelgetrouwheid. Sprekers als Tom Burns (UK), Remmers van Veldhuizen (NL) en Gregory Teague (VS) probeerden de bezoekers te overtuigen.

Alle congresbezoekers die er waren werden op scherp gezet, met name door Tom Burns. Het publiek miste tijdens deze lezingen echter de relatie met de huidige praktijk, de presentaties waren een herhaling van zetten en misten de aansluiting met een toekomst van jonge patiënten met andere wensen en een wereld waarin minder geld beschikbaar is.

Inmiddels gewend aan het Spaanse leven, Manjana!, begon de tweede dag al zo'n half uur later met plenair inspirerende lezingen van onze Spaanse collega's én van Patrick Boyle over EBP en Sam Tsemberis over housing first in de VS. Het was niet voor alle deelnemers geheel duidelijk waar en hoe laat de symposia en workshops begonnen. Eigenlijk een fantastische onthaasting echter wel wat vervelend voor collega's uit de hele wereld die presentaties hadden voorbereid. Maar loslaten is voor ons Nederlanders zeker een goed tip dus uiteindelijk waren het goede uitwisselingsbijeenkomsten. Echt bijzonder inspirerend: natuurlijk presentaties uit Spanje en veel uit Nederland maar ook van collega's uit België, Finland, Hong Kong, Zweden, Noorwegen, Duitsland, VS, Australië, UK etc

De workshops hadden betrekking op alle facetten van het ambulante werken, dus forensisch, IDDT, acute outreach teams, ambulante klinische teams, housing first en vooral herstelgericht behandeling. Ook al zijn we in Nederland ver met de assertive outreach voor de fitnesses was nog veel kennis te halen, denk aan organisatie van logeerhuizen in Duitsland, de resource teams in Zweden, de experimenten in België en de stap van Noorwegen van ACT naar FACT zodra de pilots afgerond zijn in 2014.

De collega's uit Hong Kong waren op zoek naar fidelity toepasbaar in een kleine staat met ruim 7 miljoen inwoners.

De derde dag begon natuurlijk ook iets later met een goede inleiding van Niels Mulder over de stand van zaken mbt tevredenheid over ambulante zorg en behandeling voor mensen met een ernstige psychiatrische aandoening in Europa. De studie laat zien dat met name in Duitsland deze zorg erg

ondergeschikt is, ook onze collega's uit Duitsland lieten ons dat zelf zien in een workshop. Er zijn enkele pilots maar bijvoorbeeld in Berlijn werken 300 psychiaters waarvan zich misschien 10 zich richten op de EPA groep.

Deze ochtend werden we ook getraakteerd het fantastische verhaal van Marianne Farkas, dé professor op het gebied van herstel gerichte behandeling. Eigenlijk zou elke ambulante medewerker 1x per jaar een sessie met mw. Farkas moeten bijwonen. Zij weet haarscherp te benoemen dat wij soms denken dat we herstelgericht werken maar er nog lang niet zijn, taal is belangrijk, gelijkwaardigheid, autonomie en gewoon aardig zijn. Als symbool gebruikt zij de ongewenste situatie van gescheiden toiletten.

In aanloop op het congres in Noorwegen, Oslo in 2014 gaf dhr. Torleif Ruud een presentatie over de ACT ontwikkelingen aldaar, goed, degelijk en in het hele land hetzelfde.

Eind van de ochtend was er nog een indrukwekkende workshop Mike Firn (UK) over de oprichting van FACT teams in Londen en de positieve resultaten over welbevinden, minder opnames en enthousiasme van het personeel.

Dhr. Alan Rosen (Australië) woonde deze workshop ook bij en hield ter afsluiting nog een plenaire lezing. Het gerucht ging al dat hij een geduchte tegenstander is van alles wat geen ACT is in zijn ogen niet gedegen onderzocht. Hij was scherp, af en toe vernietigend en helaas weinig open minded voor nieuwe ontwikkelingen. Mike Firn, stond hem op zijn Engels keurig te woord echter voor de nieuwe innovatieve talenten in Europa wordt het tijd dat ook nieuwe onderzoekers zich laten horen.

Het is lastig om van zo'n groot congres de juiste essentie te pakken. **U als lid van F-ACT Nederland wil ik adviseren vooral via internet uzelf te informeren over onderzoek, bevindingen en ontwikkeling van alle gerenommeerde namen in dit verslag vermeld.**

Voor meer informatie kunt u mailen naar info@f-actnederland.nl

Voor een net verschenen module FACT voor Engelstaligen verwijst ik u naar www.factfacts.nl